

Dan je tako tmuran i deprimirajući. Ako imate malo više godina i ako ste rizična osoba, postaje nepodnošljiv. Bilo bi dobro čuti, vidjeti, pročitati nešto dobro. Ne bi bilo dobro – bilo bi to odlično! Nažalost velikim crnim slovima, na naslovnoj stranici, piše da je Riječka banka prodana. Naslov doživljam kao osmrtnicu i ionako turobni dan, obavijest o prodaji, čini turobnijim. U jednom trenutku kada se pojavio slučaj Riječke banke mislio sam: dobro opet smo izgubili ali ćemo iz gubitka učiniti dobitnu kombinaciju. Stari romantičari i optimisti uvijek su u krivu i nemojte ih slušati! Oni uvijek i svuda traže argumente da se dogodi nešto dobro. Život ih ustrajno demantira. Prethodna vlast je to činila dramatično i otvoreno. Današnja vlast isto čini ali puno suptilnije.

Dragi čitaocze nema više šanse da se pokrene nacionalna komercijalna banka. Croatia osiguranje će proći na sličan način. Sve ćemo rasprodati da servisiramo vanjski dug. Hrvatska se ovim činom definitivno stavila u izravnu ovisnost prema stranom kapitalu (čitaj: kapital odnosu). Trebate argumente? Draga gospodo imate ih na trećoj i petoj stranici «Jutarnjeg lista» od 12. travnja 2002. godine i glase:

- 1. SVIBNJA: SINDIKATI NE ZOVU MESIĆA I RAČANA:
- VLADA NASTAVLJA SURADNJU S MMF-om JER JE PREZADUŽENA.

Sindikati su shvatili da je prošlo vrijeme koegzistencije sa Vladom. U Vladi se polako kritalizira i javno priopćava, izravno i neizravno, da je mogućnost autonomnog razvoja i upravljanje vlastitom sudbinom tek želja i priča bez valjanog pokrivca. Tek pokoji «revolucionar» se neće pomiriti sa tom činjenicom. Hvaljena smo zemlja. Očito se ne radi o učinkovitosti već o poslušnosti.

Možda i nije sve baš tako ali mi moje «šesto čulo» sugerira upravo izneseni stav. Kako inače da interpretiram susjedne nam Slovence (u istim novinama na osmoj stranici nalazim): «Podravka, Agrokor, Lura i Zagrebačka banka već mjesecima uzalud pokušavaju kupiti neku slovensku kompaniju, premda i EU upozirava Slovence da im je tržište prezatvoeno.» Baš su «zločesti» ti Slovenci. Zašto ne slušaju? Ko da je to nešto imati 10.000 dolara dohotka per capita i 16.000 dolara kupovne snage. Ne govori iz mene, dragi čitoče, zavist već izražavam divljenje. I da znate Slovenija sve radi da dinamizira svoj izvoz, s jedne strane, i, s druge strane, sve čini kako bi sačuvala svoje nacionalno tržište za svoje građane i kao porošače i kao proizvođače. Usput u Slovenije raste zaposlenost, povećava se društveni proizvod, a financijska industrija je još uvijek nacionalna, dakle, Slovenska. Gospodo Slovenci postali ste dio učinkovitog zapada. Svaka vam čast.